
Bohumil Prusík - lékařský kandidát Nobelovy ceny

Bohumil Prusík - lékařský kandidát Nobelovy ceny

120 let letos uplynulo od narození výrazné postavy lékařství první poloviny minulého století profesora MUDr. Bohumila Prusíka, DrSc. Tento vynikající internista, pocházející z rozvětveného, na známé osobnosti bohatého rodu Prusíků z Kralovicka, spatřil světlo světa 26. května 1886. Po maturitě na klatovském gymnáziu studoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Patří mezi nejznámější představitele české školy vnitřního lékařství, formované legendární postavou medicíny prof. J. Thomayerem a jeho pokračovatelem prof. J. Pelnářem - shodou okolností také původem Západočechem. Se svým učitelem (rodákem z Trhanova) a starším kolegou Josefem Pelnářem (rodákem z Domažlic) jej zejména spojovala láska k Chodsku. Vlivem jejich působení se specializoval na nemoci srdeční, cévní a plicní.

Podnikl řadu studijních zahraničních cest, pracoval na II. interní klinice profesora Pelnáře, jako profesor patologie a terapie nemocí vnitřních Lékařské fakulty UK a přednosta lůžkových zařízení vedl její propedeutickou kliniku, za nacistické okupace byl přednostou interního oddělení nemocnice na Královských Vinohradech a v letech 1945 až 1958 řídil IV. interní kliniku Fakulty všeobecného lékařství UK v Praze. Zemřel 6. září 1964 v Mariánských Lázních.

Prusík byl jedním z průkopníků, kteří po roce 1918 začali v české medicíně uplatňovat některé tehdy zcela nové diagnostické a terapeutické postupy. V roce 1923 jako první v Československu zavedl inzulin do léčení diabetického komatu. Jeho největší přínos je v oblasti základních vyšetřovacích metod v kardiologii. V roce 1933 přivezl do Prahy z Velké Británie první elektrokardiograf (EKG), založený na měření elektrických potenciálů vznikajících srdeční činností. Je zakladatelem české angiologie, zabývající se diagnózou a léčbou nemocí cév. Z mnoha jeho odborných prací měly světový ohlas například studie o vlivu adrenalinu na myokard a o účinku kyseliny nikotinové u cévních chorob.

Jako vůbec první český lékař byl Prusík v roce 1938 navržen mezi kandidáty na udělení Nobelovy ceny za fyziologii a medicínu, ale další jednání zmařila druhá světová válka.

Profesor Prusík byl člověkem velmi čínorodým a všestranným. Miloval přírodu, měl vynikající hudební sluch, hrál na pět hudebních nástrojů, vedl studentský orchestr.

Bohumil Tesařík